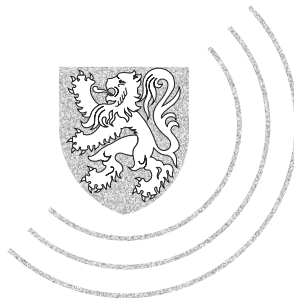

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2003-2004

7 november 2003

ONTWERP VAN DECREET

**houdende instemming met het aanvullend protocol tussen het koninkrijk België en
de Toezichthoudende Autoriteit van de Europese Vrijhandelsassociatie,
ondertekend in Brussel op 6 juli 2001**

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

I. ALGEMENE BESCHOUWINGEN

I.1. Algemeen juridisch kader : het Verdrag inzake het diplomatiek verkeer

Het Verdrag inzake het diplomatiek verkeer, opgemaakt in Wenen op 18 april 1961, vormt de basis voor het statuut, in het bijzonder de toekenning van voorrechten en immuniteiten, van organisaties met internationale rechtspersoonlijkheid en hun personeel. Dit Verdrag wordt op zulke organisaties analoog toegepast, overeenkomstig artikel 3 van het Verdrag inzake het verdragenrecht, opgemaakt in Wenen op 23 mei 1969 en in België bij wet van 10 juni 1992 goedgekeurd, geratificeerd op 1 september 1992 en in werking getreden op 1 oktober 1992.

Het Verdrag of de Conventie inzake het diplomatiek verkeer (infra de Conventie genoemd) werd door België geratificeerd op 2 mei 1968 en trad in werking op 1 juni 1968. Ze bevat een aantal dwingende bepalingen over de toekenning van voorrechten en immuniteiten. Het komt de ontvangende overheid niet toe hierover te onderhandelen, zoals blijkt uit het principe van de gelijke behandeling tussen de staten, c.q. internationale organisaties – een wederzijdse afwijking tussen staten is wel mogelijk, alsook een gunstigere behandeling dan in de Conventie bepaald (artikel 47).

Wat de voorrang van het internationale recht op het interne recht betreft, is de rechtspraak van het Hof van Cassatie sinds 1971 gevestigd. Deze zetelakkoorden hebben dus slechts een declaratief karakter in de mate dat de bepalingen van de Conventie dwingend zijn. De voornaamste bepalingen ervan worden hieronder bondig vermeld.

De Conventie bepaalt dat de ontvangende staat *de zending* (de vertegenwoordiging, de zetel) behulpzaam is bij de installatie van de zending zelf en eventueel van haar personeelsleden (artikel 21). De gebouwen (artikel 22) en het archief (artikel 24) van de zendingen zijn onschendbaar.

De middelen nodig voor de uitoefening van hun taken moeten door de ontvangende staat verleend worden (artikel 25). De zendingen mogen uiteraard niet in hun werking gehinderd worden : de be-

wegingsvrijheid van de leden van de zending geldt principieel (artikel 26). De communicatie met de zending moet ongehinderd kunnen verlopen en ze moet zelfs door de ontvangende staat beschermd worden (artikel 27, 1°) ; de briefwisseling en de verzendingen (“diplomatieke tas”) zijn onschendbaar (artikel 27, 2° e.v.).

De vertegenwoordigde organisatie *en haar zendingshoofd* zijn vrijgesteld van alle nationale, gewestelijke en gemeentelijke belastingen en rechten ten aanzien van de gebouwen, met uitzondering van de heffingen en belastingen ter vergoeding van verleende diensten (retributies) (artikel 23).

De rechten en heffingen van de organisaties, ontstaan in het kader van de uitoefening van hun officiële werkzaamheden, zijn vrijgesteld van alle belastingen en rechten van de ontvangende staat (artikel 28).

Wat *het personeel* van de zendingen betreft, wordt in de Conventie een onderscheid gemaakt tussen de personeelsleden met en die zonder het diplomatiek statuut.

Het diplomatieke personeel is onschendbaar : het is gevrijwaard van elke vorm van aanhouding of detentie (artikel 29). De privé-woning, het archief en de briefwisseling van dat personeel geniet dezelfde onschendbaarheid en bescherming als de gebouwen van de zending (artikel 30).

Hetzelfde geldt voor de goederen van de personeelsleden, behalve in het geval van maatregelen van tenuitvoerlegging in zakelijke rechtsgedingen, gedingen inzake erfopvolging en gedingen betreffende handels- of beroepsactiviteiten los van hun officiële functie in de organisaties (artikelen 30, 2°, en 31, 3°).

De diplomatieke ambtenaar geniet de absolute immuniteit van rechtsmacht in strafzaken van de ontvangende staat en de immuniteit van rechtsmacht in burgerlijke en administratiefrechtelijke aangelegenheden, met uitzondering van de drie vermelde soorten rechtsgedingen (artikel 31). Voor diplomatieke ambtenaren die de nationaliteit van de ontvangende staat bezitten of er een permanent verblijf hebben, geldt deze immuniteit en onschendbaarheid slechts ten aanzien van officiële handelingen gesteld in de uitoefening van hun functie, tenzij de ontvangende staat aanvullende voorrechten en immuniteiten verleent (artikel 38).

De internationale organisaties kunnen wel uitdrukkelijk afstand doen van deze immuniteit en de

ambtenaar doet ten opzichte van een eventuele tegevordering impliciet afstand als hij een rechtsgeving inspant (artikel 32, 1°-3°). De afstand van de immuniteit van rechtsmacht houdt geen afstand van de immuniteit van tenuitvoerlegging van rechterlijke uitspraken in ; hiervan moet afzonderlijk afstand gedaan worden (artikel 32, 4°).

Hij is eveneens vrijgesteld van de in de ontvangende staat geldende voorschriften inzake sociale zekerheid, maar hij kan vrijwillig deelnemen aan het stelsel van die staat, mits de instemming van die staat (artikel 33). Deze bepaling belet echter niet het toepassen van bestaande overeenkomsten ter zake of het sluiten van nieuwe overeenkomsten.

De ambtenaar met het diplomatiek statuut is vrijgesteld van alle belastingen en rechten, zowel persoonlijke als zakelijke, zowel nationale, gewestelijke als gemeentelijke belastingen, met uitzondering van :

- indirecte belastingen begrepen in de prijs van goederen of diensten ;
- rechten en belastingen op particulier onroerend goed gelegen op het grondgebied van de ontvangende staat, tenzij hij de goederen beheert voor rekening van de zendstaat (c.q. de organisatie) in functie van de werking van de zending ;
- successierechten geheven door de ontvangende staat, met uitzondering van zijn roerende goederen of die van een inwonend gezinslid indien ze zich in de ontvangende staat bevinden als gevolg van de aanwezigheid van de overledene in zijn hoedanigheid van personeelslid van de zending of gezinslid van dat personeelslid (artikel 39, 4°) ;
- belastingen en rechten op particuliere inkomsten en een vermogensbelasting waarvan de bron gelegen is in de ontvangende staat ;
- heffingen wegens verleende diensten (retributies) ;
- registratie-, griffie- en hypotheekrechten en zegelrechten betreffende onroerende goederen, onverminderd boven vermeld artikel 23 (artikel 34).

Ook de invoer van roerende goederen bestemd voor officieel of persoonlijk gebruik wordt vrijgesteld van rechten, belastingen of heffingen, behalve van die voor opslag, vervoer en gelijkaardige diensten (artikel 36, 1°). In dit verband mag de per-

soonlijke bagage slechts onderzocht worden in aanwezigheid van de ambtenaar zelf of zijn gemachtigde (artikel 36, 2°).

Een diplomatieke ambtenaar mag in de ontvangende staat geen handels- of beroepsactiviteit ontplooiën gericht op persoonlijke verrijking (artikel 42).

Indien de inwonende gezinsleden van een diplomatiek ambtenaar de nationaliteit van de ontvangende staat niet bezitten, genieten zij de voorrechten en immuniteiten bepaald in de artikelen 29 tot en met 36 van de Conventie (artikel 37, 1°).

Het administratief en technisch personeel van de organisaties zonder diplomatiek statuut dat de nationaliteit van de ontvangende staat niet bezit of er niet permanent verblijft, geniet de voorrechten en immuniteiten omschreven in de artikelen 29 tot en met 35 van de Conventie, met dien verstande dat de immuniteit van burgerlijke en bestuursrechtelijke rechtsmacht van de ontvangende staat (artikel 31, 1°) beperkt is tot ambtelijke handelingen. Dit personeel geniet tevens van de vrije invoer van goederen bedoeld in artikel 36, 1°, naar aanleiding van hun eerste installatie in de ontvangende staat (artikel 37, 2°).

Leden van *het dienstpersoneel in dezelfde internationale rechtspositie* genieten de immuniteit voor handelingen verricht in de uitoefening van hun functie, de vrijstelling van belastingen en rechten op loon hiervoor ontvangen en de vrijstelling bedoeld in artikel 33 van de Conventie, n.l. de deelneming aan het stelsel van sociale zekerheid in de ontvangende staat (artikel 37, 3°).

Voor het overige genieten *personeelsleden van de zending zonder diplomatiek statuut, die wel onderdaan zijn van of permanent verblijven in de ontvangende staat*, slechts voorrechten en immuniteiten in de mate dat ze door deze staat zijn toegestaan (artikel 38, 2°).

De dragers van deze voorrechten en immuniteiten zijn echter niet vrijgesteld van de naleving van de regelgeving van de ontvangende staat (artikel 41, 1°). De gebouwen van de zending mogen niet gebruikt worden op een wijze die onverenigbaar is met haar functie, zoals omschreven in deze Conventie, door andere regels van internationaal recht of door bijzondere overeenkomsten die tussen de organisaties en de ontvangende staat van kracht zijn (artikel 41, 3°).

I.2. Internationale context van de Toezichthoudende Autoriteit van de Europese Vrijhandelsassociatie (TA/EVA)

De oprichting van de TA/EVA werd voorzien in artikel 108 van het Akkoord betreffende de Europese Economische Ruimte (EER) dat op 2 mei 1992 in Porto ondertekend werd door de lidstaten van de Europese Gemeenschap, de Europese Economische Gemeenschap, de Europese Gemeenschap van Kolen en Staal en de staten die op dat ogenblik lid waren van de EVA. Na de toetreding van Finland, Oostenrijk en Zweden tot de Europese Unie, telt de EVA nog vier leden, namelijk IJsland, Liechtenstein, Noorwegen en Zwitserland.

De TA/EVA heeft volgende taken :

- het verzekeren van de naleving door de EVA-lidstaten van de verplichtingen uit de Overeenkomst betreffende de EER ;
- het verzekeren van de toepassing van de regels van het Akkoord betreffende de EER inzake mededinging ;
- het controleren van de naleving van het Akkoord betreffende de EER door de andere overeenkomstsluitende partijen bij dit Akkoord.

De hoofdzetel van de Toezichthoudende Autoriteit is gevestigd in Brussel. De vestiging is sinds 1 januari 1994 operationeel. Er werken momenteel ongeveer 44 personen. Er zijn geen Belgen in dienst.

I.3. Bespreking van het onthaalbeleid ten opzichte van internationale organisaties : de intergouvernementele beleidsafspraken en de weerslag hiervan op de uitoefening van de Vlaamse bevoegdheden en op de verdragsprocedures

I.3.1. Opties voor een coherent onthaalbeleid

De Interministeriële Conferentie voor Buitenlands Beleid (ICBB) heeft dit thema besproken op 7 oktober 1996 en de noodzaak van een doeltreffend en dus coherent beleid van de federale overheid en de gefedereerde overheden erkend, om te vermijden dat de internationale organisaties zich niet meer in België zouden vestigen of het zelfs zouden verlaten.

Daarom werd van oktober 1996 tot maart 1997 formeel en formeel overleg gepleegd tussen de federale en gefedereerde diensten, waarbij vertegen-

woordigers van de bevoegde ministers betrokken waren, onder de coördinerende verantwoordelijkheid van het federale ministerie van Buitenlandse Zaken.

De beraadslagingen leverden een inventaris op van de baten en de lasten van het onthaal op alle bestuursniveaus. Er werd in het bijzonder een gemeenschappelijk standpunt ingenomen over de draagwijdte van de fiscale vrijstellingen, verleend door de Conventie inzake het diplomatiek verkeer.

De ICBB nam op 22 april 1997 akte van dit resultaat en bevestigde dat een coherente onthaalpolitiek slechts kan worden gevoerd, indien het coördinatieoverleg tussen de regeringen blijft bestaan.

Door vertegenwoordigers van de betrokken ministers werd dan in juli 1997 principieel aangenomen dat er geen promotie voor de vestiging van internationale organisaties zou worden gemaakt, maar dat op het verzoek van nieuwe organisaties tot vestiging toch op een gastvrije wijze zou worden ingegaan. Hiermee wordt een aanbod bedoeld van statutaire en logistieke aard dat concurrentieel is met dat van de buurlanden.

Als gebruikelijke regels inzake jurisdictionele en fiscale immuniteit werden de volgende aangenomen :

- 1° de officiële gebouwen, het archief en de briefwisseling van de organisatie en haar goederen en activa m.b.t. de officiële werking genieten de volledige immuniteit van rechtsmacht en van fiscaliteit ;
- 2° deze jurisdictionele immuniteit geldt ook voor het personeel met het diplomatiek statuut ;
- 3° de andere personeelsleden beschikken over een functionele immuniteit van jurisdictie, d.w.z. dat zij geen procespartij kunnen zijn m.b.t. de handelingen ooit gesteld in het kader van de uitoefening van hun functie ;
- 4° het diplomatiek personeel geniet de ruime immuniteit op fiscaal gebied, zoals bepaald in de Conventie inzake het diplomatiek verkeer ;
- 5° de ambtenaren van de organisaties zonder diplomatiek statuut zijn vrijgesteld van alle belastingen op het loon en de vergoedingen mits de organisatie een eigen belasting heft, alsook van de belasting op de toegevoegde waarde en de invoerrechten op huisraad en een wagen bij de eerste indiensttreding ;

6° er is geen fiscale vrijstelling voor het in België aangeworven personeel.

I.3.2. Weerslag op de bevoegdheidsuitoefening van Vlaanderen

Vooreerst zou dus elke internationale organisatie die zich in België vestigt, genieten van de absolute immuniteit ten opzichte van haar gebouwen en archief. De *betreding van de gebouwen* is afhankelijk van haar toelating. Ook *de toegang tot het archief* is onschendbaar. Deze algemene principes beperken ten opzichte van die organisaties de effectieve draagwijdte van *normen inzake huiszoeking*, uitgevaardigd door het Vlaams Parlement krachtens artikel 11 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, zoals gewijzigd bij de bijzondere wet van 16 juli 1993 ter vervollediging van de federale staatsstructuur. Bovendien zijn de Gewesten bevoegd voor de toepassing van de federale normen betreffende de tewerkstelling van buitenlandse arbeidskrachten, met inbegrip van de vaststelling van de inbreuken (art. 6, § 1, IX, 3°, van dezelfde bijzondere wet).

Enkel voor *noodzakelijke onteigeningen* zouden de organisaties kunnen ontzet worden uit hun eigendomsrecht. De organisaties mogen in voorkomend geval trouwens niet gehinderd worden in hun werking, een toereikende schadeloosstelling moet onverwijld betaald worden en de overheden in België helpen de organisaties bij de herinstallatie. Zulke verdragsbepalingen leggen beperkingen en voorwaarden op aan *de uitoefening van de onteigeningsbevoegdheid* van de Vlaamse regering, vastgelegd in de Grondwet (artikel 16), de federale en de gefedereerde regelgeving, zoals bepaald in artikel 79 van de wet van 8 augustus 1980.

De organisaties zelf en hun personeelsleden met een diplomatiek statuut worden alleszins vrijgesteld van *directe en bepaalde indirecte belastingen* op hun activa, inkomsten en goederen voor zover ze bestemd zijn voor het officieel gebruik van de internationale organisatie of met haar werking verband houden.

Artikel 170, § 2, van de Grondwet maakt de gefedereerde overheden principieel bevoegd op fiscaal vlak. De gewone wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, zoals gewijzigd, bepaalt in haar eerste artikel dat de begroting van de Vlaamse Gemeenschap en die van het Vlaamse Gewest o.m. gefinancierd worden door een krediet ten laste van de federale begroting, *ristorno's* van de opbrengst van sommige bij de wet vastgestelde belastingen of heffingen en een eigen fiscaliteit. De

artikelen 3 en 5bis van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten (Financieringswet), zoals gewijzigd, bepalen de gefedereerde belastingen en heffingen.

Die Financieringswet specificceert in zijn artikel 3 de gewestelijke belastingen. De gewestelijke belastingen waarvan de organisaties en hun personeel in principe vrijgesteld zouden worden, zijn concreet de rechten van overgang bij overlijden, de successierechten op roerende goederen, de onroerende voorheffing, de registratierechten op de overdrachten ten bezwarende titel van onroerende goederen, de verkeersbelastingen op autovoertuigen en de belastingen op de inverkeerstelling (art. 3, 4° tot 11°).

De Gewesten zijn immers bevoegd, overeenkomstig artikel 4, § 1 tot en met § 3, van de Financieringswet, om de vrijstellingen van die in artikel 3, 1° tot 12° opgesomde belastingen te wijzigen, met dien verstande dat voor de verkeersbelasting en de belasting op de inverkeerstelling, verschuldigd door vennootschappen, autonome overheidsbedrijven of verenigingen zonder winstoogmerk (VZW's) met leasingactiviteiten dit slechts kan na een verplicht samenwerkingsakkoord te hebben gesloten zoals bedoeld in artikel 92bis, § 2, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. Hierbij komen enkel de zes boven vermelde belastingen in het kader van de vestiging van internationale organisaties reëel in aanmerking voor vrijstelling, gezien de aard van de eerste drie en de laatst opgesomde indirecte belastingen (belastingen op spelen en weddenschappen, belasting op de automatische ontspanningstoestellen, openingsbelasting op de slijterijen van gegiste dranken en het eurovignet).

De toegewezen delen van de opbrengst van andere belastingen zijn *geen* gefedereerde belastingen : het blijven *rijksbelastingen*, zoals de Financieringswet uitdrukkelijk bepaalt in zijn artikel 6. Het gaat om de personenbelasting en de belasting op de toegevoegde waarde (BTW). Vrijstellingen op zulke belastingen blijven dus een federale bevoegdheid, hoewel de gefedereerde overheden hierdoor onrechtstreeks inkomsten zullen derven (art. 42 en volgende van de Financieringswet) : als gevolg van dergelijke vrijstellingen verlagen de dotaties en *ristorno's*.

De retributies zijn in principe van vrijstelling uitgesloten.

Het aantal bij de organisatie werkende Belgen blijft zeer beperkt. Dit betekent dat de financiële weerslag van de derving van de personeelsbelasting voor de Vlaamse overheid marginaal te noemen is.

I.3.3. Gevolgen voor de verdragsprocedure

Huiszoeken en onteigeningen ressorteren zowel onder de bevoegdheid van de Gemeenschappen en de Gewesten, als onder die van de federale overheid. De belastingen die in aanmerking komen voor vrijstelling liggen hetzij in het federale bevoegdheidsdomein (bv. personenbelasting), hetzij in dat van de Gewesten (recht van overgang bij overlijden, successierechten op roerende goederen, onroerende voorheffing, de registratierechten op de overdrachten ten bezwarende titel van onroerende goederen, de verkeersbelastingen op autovoertuigen en de belastingen op de inverteerstelling). In zijn advies d.d. 27 juni 1994 (referte L.23.389/9) over een zetelakkoord, gericht aan de federale minister van Buitenlandse Zaken, heeft de Raad van State o.a. gewezen op de gedeelde bevoegdheid inzake fiscaliteit en eruit geconcludeerd dat ook aan de parlementen van de Gewesten en Gemeenschappen hun instemming met dergelijke verdragen moet gevraagd worden.

Zetelakkoorden zullen dus meestal een zgn. *gemengd* karakter hebben, ook om fiscale redenen: ze bevatten wellicht zowel verdragsbepalingen die op federale bevoegdheden slaan, als bepalingen die soortgelijke bevoegdheden van de Gemeenschappen en de Gewesten betreffen. De Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest zijn dan betrokken partij, naast de federale overheid, en beiden moeten bijgevolg dergelijke verdragsteksten goedkeuren.

In toepassing van het interministeriële Samenwerkingsakkoord over de nadere regelen voor het sluiten van gemengde verdragen, ondertekend op 8 maart 1994 en goedgekeurd bij decreet van 19 maart 1996, heeft de Werkgroep “gemengde verdragen” (WGV), adviesorgaan van de ICBB, op 23 oktober 1996 bij consensus een voorstel geformuleerd voor de ICBB. Dit voorstel was eensluidend met het advies van de Raad van State. De ICBB heeft dit voorstel van de WGV op 22 april 1997 formeel bekrachtigd.

In toepassing van artikel 167 van de Grondwet, betekent dit dat al de betrokken regeringen, dus in

voorkomend geval ook de Vlaamse regering, de onderhandelende verdragstekst moeten goedkeuren. Hun parlementen dienen hun instemming met het ondertekende zetelakkoord te verlenen, vooraleer de federale overheid het internationaal kan ratificeren.

II. TOELICHTING VAN HET ALGEMEEN PROTOCOL

II.1. Algemene inleiding

Het zetelakkoord tussen België en de Toezichthoudende Autoriteit van de Europese Vrijhandelsassociatie werd op 22 december 1994 in Brussel ondertekend. Het werd goedgekeurd bij het decreet van 9 februari 1999.

Het aanvullend protocol wil het stelsel van voorrechten en immuniteiten, die nodig zijn voor de uitoefening van de taken van de Toezichthoudende Autoriteit, nader omschrijven.

II.2. Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1 stelt dat artikel 15 van het zetelakkoord vervangen wordt door een nieuwe tekst waarin staat dat de bureauchef en zijn twee adjuncten de diplomatieke voorrechten en immuniteiten genieten.

Artikel 2 bepaalt dat elke Partij aan de andere Partij meedeelt dat aan de voor de inwerkingtreding van het protocol vereiste interne procedures is voldaan.

Artikel 3 gaat over de inwerkingtreding van het aanvullend protocol.

III. PROCEDUREVERLOOP

III.1. Gemengd karakter van het akkoord

In zijn vergadering d.d. 8 december 1999 legde de WGV het gemengd karakter van het aanvullend protocol vast. Die beslissing werd op 4 mei 2000 bekrachtigd door de ICBB. Het aanvullend protocol beoogt het toepassingsveld van het zetelakkoord uit te breiden tot de derde medewerker van de TA/EVA.

III.2. Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV)

De SERV bracht op 10 juli 2002 advies uit. Het Dagelijks Bestuur sluit zich aan bij het ontwerp van decreet.

III.3. Advies van de Raad van State

In zijn advies d.d. 3 juli 2003 maakte de Raad van State geen opmerkingen.

De minister-president van de Vlaamse regering,

Bart SOMERS

*De Vlaamse minister van Economie,
Buitenlands Beleid en E-government,*

Patricia CEYSENS

VOORONTWERP VAN DECREET

houdende instemming met het aanvullend protocol tussen het koninkrijk België en de Toezichthoudende Autoriteit van de Europese Vrijhandelsassociatie, ondertekend in Brussel op 6 juli 2001

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting ;

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting is ermee belast, in naam van de Vlaamse regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Artikel 1

Dit decreet regelt gemeenschaps- en gewestaangelegenheden.

Artikel 2

Het aanvullend protocol tussen het koninkrijk België en de Toezichthoudende Autoriteit van de Europese Vrijhandelsassociatie, ondertekend in Brussel op 6 juli 2001, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse regering,

Patrick DEWAEL

De Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting,

Jaak GABRIELS

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government ;

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government is ermee belast, in naam van de Vlaamse regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Artikel 1

Dit decreet regelt gemeenschaps- en gewestaangelegenheden.

Artikel 2

Het aanvullend protocol tussen het koninkrijk België en de Toezichhoudende Autoriteit van de Europese Vrijhandelsassociatie, ondertekend in Brussel op 6 juli 2001, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel, 10 oktober 2003.

De minister-president van de Vlaamse regering,

Bart SOMERS

*De Vlaamse minister van Economie,
Buitenlands Beleid en E-government,*

Patricia CEYSENS
